

NORD-BORNHOLMS UGEBLAD

Udgivet af et Interessentskab.
Ansvarshavende: Otto Gornitzka.
Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri.

Avertissementsprisen er pr. Pettitline
for Inserater paa Forsiden 20 Øre
Almindelige Annoncer 1. Gang 12 Øre
efterfølgende Gange 6 Øre.

Nr. 224

Freitag den 11. Januar 1918

6te Aarg.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

trykkes i et Antal af mindst 1600 Exempl.
og forsendes gennem Postvæsenet i Allinge.
Sandvig, Olsker, Rutsker, Rø og Klemensker.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

har den største Udbredelse i Nordre Herred
bliver læst i ethvert Hjem og egner sig der-
for bedst til Avertering.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

optager gerne Bekendtgørelser af enhver Art
saasom Køb, Salg, Foreningsmeddelelser,
Efter- eller Aflysninger, Auktionser etc.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

udgaar hver Fredag, kan bestilles paa alle
Postkontorer samt paa Bladets Kontor og
koster 1 Kr. halvvaarligt.

Naar Gigten værker mod daarligt Vejr.

Man har ofte Eksempler paa, at
Mennesker, der har en eller anden
Lidelse, kan forudføle Forandringer
i Vejret.

Paa et Hospital laa en ung Mand
og havde faaet Benet sat af ved
Knæet, og han forudsagde i al den
Tid, han laa paa Hospitalet, naar
der var Udsigt til daarligt Vejr.
Han kunde føle det i sin Benstump,
paastod han.

Men det er dog ikke alene i et
Ar eller et Saar, at der viser sig
Smerter ved forestaaende Vejrforan-
dringer, men disse forekommer ogsaa
hos Patienter, der har Tilbøjelighed
til Gigt, Rheumatisme, og hos Folk,
der lider af Ischias. Der findes et
Instrument, der angiver selv de
svageste Forandringer i Lufttryk-
ket, et saakaldt Variometer. Man
har nu set Tilfælde, hvor Ischiapatienter
har haft stærkt tillagende
Smerter paa samme Tid, som Variometeren
viste Lufttryksforandringer,
men forinden det almindelige Barometer
viste ringeste Spor til Vejrforandring.

Man finder heller ikke saa sjeldent
Gigtpatienter, der, skønt Solen
skinner klart fra en høj, skyfri Himmel,
spaar Vejrforandring i en nær
Fremtid, fordi deres Gigtsmerter er
stærke og tillagende, og det viser
sig virkelig, at kort Tid efter begynder
Barometret at falde, og i Løbet
af nogle Timer kommer det daarlige
Vejr.

Det er altsaa givet, at Mennesker,
der lider af Gigt, nevralgiske Smerter,
kronisk Leddegigt o. s. v., kan
forudsige Vejrforandringer.

Men det er yderst forskelligt, hvor
lang Tid forud Smerterne indfinder
sig. Nogle kan forudsige Forandringen
en hel Dag forud, medens andre
kun kan sige det nogle Timer
forud. Og saa snart det daarlige
Vejr, enten det nu er Regn eller
Storm, er begyndt, svinder Smerterne
straks, og Tilstanden bedres. Ejen-
dommeligt er det imidlertid, at naar
Barometret stiger, og Vejret atter
slaar om til smukt Vejr, mærker de
syge intet til Smerterne.

Videnskaben har ikke kunnet for-
staa, hvad Aarsagen til denne Smer-

tefølelse var. Man har ikke kunnet
finde ud af, om det er Lyfttrykket,
Fugtighedsindholdet eller den atmos-
færiske Elektricitet, der er Aarsag
til denne Forøgelse af Smerter hos
Patienterne.

For øvrigt finder man, skriver
„Sundhedsbladet“, ogsaa hos raske
Mennesker Naturen, der er mærkbart
fintfølelse over for Vejrforandringer,
og navnlig skal dette være Tilfældet
med blinde Mennesker, baade voksne
og Børn. De fleste af os har maaske
ogsaa gjort den Erfaring, at Humøret
og hele Sindsstemningen er lettere
og lysere, naar Vejret er godt og
Solen skinner, end naar Himlen er
graa og overtrukket, og Regnen siver
ned. Man fortæller saaledes om Goethe,
at han arbejdede langt lettere og
hurtigere, naar Barometret stod højt,
end naar det stod lavt.

En Skipperfortælling.

„Kalundborg Avis“ fortæller følgende
morsomme Historie:

Trods Kulden og den bidende
Vind sidder den gamle Skipper atter
i Formiddag paa sin Bænk der
nede ved Havnen. Og saa fortæller
Skipperen:

— Det er ogsaa mange Aar siden,
men alligevel ikke saa længe siden,
som da jeg var til Orlogs. Jeg var
2. Styrmand om Bord paa Svitzers
Bjærgningsdamper, der havde Station
i Helsingør, en dejlig magelig
Tilværelse, der egentlig kun blev
afbrudt af en Smule Arbejde, naar
en eller anden Englænder med Kul
var løbet paa Land, fordi der havde
været for meget Brandy om Bord.

Men en Morgen blev vi telegraferet
ned til Hveen, paa hvis Østside en
svensk Skonnert var grundstødt,
ganske aabenbart, fordi der var
sovet paa Udkigsposten og paa
Kommandobroen.

Kaptejn, en lille calorifed Landskronaskipper,
der saa ud, som om hans Hoved
havde hængt i et Røgeri siden hans
Konfirmation, var sønderknust, da vi
— Svitzerkaptejn, og jeg — kom om
Bord hos ham for at danne os et Skøn
over Situationen.

— Aa i hete Karl, den lidende
Gustafs Storelov, hva' er jag for en
ulykkelig Mand! Aah, i hete, hete . . .

Min Kaptejn var en gemytlig rolig
Mand. Han kom jo altid som Lægen,
der skulde raade Bod paa skete Skader.
Og han havde, som Lægerne altid
plejer det, et Trøstens Ord, saa det
end aldrig saa slemt ud. Og ærlig
talt, det saa slemt ud for Landskrona-
mandens Skib.

— Det skal De ikke græde over,
sagde Svitzeren — det er saamænd
ikke saa slemt. De skal se, vi faar
hende nok klar igen. Jeg har set
dem, der sad meget værre paa den.

— Aah, i hete . . . aah, i hete . . .

— Ja, ved De hvad, min gode
Kaptejn, De er da for saa vidt uskyld-

dig og sagesløs, som De er løbet
paa Grund paa den rigtige Side af
Øen. De kommer fra Landskrona,
og De staar paa Østsiden af Øen,
Næh — saa havde jeg i Fjor en
Landsmand af Dem, en anden Svensker,
et eventyrligt forfaldent Fæhovede —
han kom ogsaa fra Landskrona og
skulde til Aarhus, men han løb,
Herren hjælpe mig, sit Skib paa
Grund omme paa Vestsiden af Hveen,
den svimlende Dumrian, den . . .

Aah, i hete . . . afbrød Svenskeren.
Aah, i hete . . . den Dumrianten,
det Fæhovedet det var jo jag! Det
var jo ogsaa jag!

Øjnene.

Øjnene er Sjælens Spejl — siger
et Ordsprog, i hvert Fald er de be-
stemmende for Ansigtets Udtryk og
Karakter. Og mens andre Organer,
som Tænder og Haar, ja, hele Lemmer
dog delvis kan erstattes ad kunstlig
Vej, er Øjnene som Synsorganer
uerstattelige. Vi skal derfor give
dem den Pleje, vi formaar. Selv de
stærkeste Øjne trænger i Dagens
Løb til lidt Hvile; Luk dem en
eller to Gange om Dagen i nogle
Minuter. Står aldrig paa Solen, paa
Lyslet, paa det elektriske Lys eller
paa stærke Flamme, og arbejd ikke
mere end nødvendigt ved kunstigt
Lys. Ogsaa hvide, solbeskinnede
Mure og Sne med Sol paa, Solglimt
paa Vandet o. l. virker i Længden
svækkende paa Synet, man bør der
overfor beskytte Øjnene med mørke
Briller. Under Arbejdet skal Lyslet
falde klart og roligt fra venstre
Side. At bruge Øjnene i Halvmørke,
læse, sy o. l. paa Køreture, i Sporvogn
og Tog, er et Misbrug, der ofte
straffer sig og medfører Svækkelse
af Synet. Navnlig spæde Børns Øjne
maa skærmes mod skarpt Lys og
mod brat Overgang fra Mørke til
Lys. Ubetænksomhed og Ligegyldighed
paa dette Punkt kan foraarsage
ubodelig Skade paa Barnets fine
Synsnerver. Barnets Seng skal
derfor helst have Hovedgærdet mod
Lyskilden.

Bliver Øjnene trætte og overanstrengte
i Dagens Løb, vil Badning
Morgen og Aften med lunkent Salt-
vand have en styrkende og velgørende
Virkning. Mod lette Betændelser
og Irritation, fremkaldt ved Forkølelse
eller Træk, bruges Badning med
lunkent Borvand eller Kamillete.

Bygkorn paa Øjekanten er en meget
almindelig Lidelse. Et lille, lunkent
Borvands-Omslag, der skiftes hver
3. Time, er det virksomste Middel
derimod. Eller Badning med Borvand,
indtil Bygkornet forsvinder; derefter
Borvaselin.

Rødkantede Øjne stammer gerne fra en
Betændelse i Øjenhaarenes Rødder
og maa behandles af en Læge.

Øjenbrynene kan plejes, saa de
danner den smukkeste mulige Ramme

om Øjet. Allfor svære buskede Øjenbryn
kan tæmmes ved, at man daglig
børster dem med en blød Børste,
fugtet med en Draabe Olie eller
Glycerin og Spritblandet. Spar-
somme Bryns Vækst kan undertiden
fremmes ved at man indgnider Haar-
bunden med en Draabe Petroleum
om Aftenen og om Morgen en reder
dem med en fin Kam; dette virker
som en let Massage.

Øjenhaarene danner Øjets Indfatning.
For at faa dem tætte og lange, kan
man til „Dg. Nyh.“ bruge en Salve
af 100 gr hvid Vaselinolie og 1 gr
Borsyre, der paagnides meget forsigtigt
Morgen og Aften. Derimod maa man
aldrig klippe dem for at faa dem
til at vokse, det virker ikke i den
tilsigtede Retning, da Øjenhaarene
skal være tilspidsede, men det bliver
de ikke mere, naar de en Gang er
klippede.

Stemninger.

Over den Sne, der er faldt i Nat
staar Nymaanens fine Streg,
kaster sit spinkle, skælvende Lys
over den hvide Vej.

Skin kun du Maane, det nyttes
mig ej;
Sneen har dækket Jord.
Ledte jeg end ved højlys Dag
fandt jeg dog ej hendes Spor.

Isen ligger blank over Eng og Moser.
Der hvor Solen sank
gror der røde Roser.

Ak hvad vil I her,
her hvor Vintren isner.
Eders røde Skær falmer og I visner.

Men dybt i mig bor
i en Tavs Erindring
Roserne, der gror
røde midt i Vintren.

Vinterens Nætter
lejer sig mørkt over Skove og Sletter.
Over min Isse staar Stjernernes
Pletter.

Og i mit Hjerte
fødes et Mørke af Tungvind og Smærte.
— Fortidens mørke Erindringer
er det.

Men i mit Indre
lysende Minder i Mængde fremtindre
blanke som Stjerner og slet ikke
mindre.

Chr. Stub Jørgensen.

De offentlige Veje.

Danske Skærver.

Formanden for Amtsvejinspektørernes
Fagforening, Amtsvejinspektør Winkler
har udtalt sig om Udslignerne for de
offentlige Veje Vedligeholdelse og giver
følgende mørke Billede af Situationen i
Kongeriget Danmark.

— Vi er rigtig daarligt stillede i
enhver Retning, siger Vejinspektøren.
Naar vi kommer og vil købe svenske
Skærver — det er jo de eneste, vi kan
faa — saa siger Svenskerne først:
Disagio! hvilket betyder, at Prisen
bliver ublu høj. Dernæst faar vi en
Mængde Vanskeligheder at overvinde
baade for at faa Skærverne fragtet
paa Jærnbane og paa Dampere.

Men er det saa endelig lykkedes
møder vi i Danmark Vanskeligheder,
der er næsten endnu større: Der er
ingen Jærnbanevogne til Raadighed
for saadan en Vare som Skærver. Vi
klager til Fordelingsnævnen — det er
det samme som at løbe Panden mod
en Mur. Vejvæsenet kan ikke afse
noget til. Der er Ting, det er ganske
anderledes nødvendigt at faa frem
end Skærver, siger man, og vore
Veje er jo gode nok . . . Javel, Vejene
kan maaske til en vis Grad betegnes
som gode nok, d. v. s. man kan køre
paa dem, men naar de først bliver saa
medtagne, at det koster baade uforholdsmæssig
megen Tid og mange Penge at gøre
dem i Stand, saa har vi Ulykken.
Man maa huske paa, at netop en stor
Del af de allernødvendigste Varer
maa transporteres ud i Landet ad
Landevejene, og er disse først ødelagt
grundigt, hvad de faktisk truer med
at blive, saa er der maaske gaaet
mere i Stykker, end man egentlig
gør sig klart. Desuden er det jo, som
Blicher siger, „haardt for de sølle
Bæster“ at skulde trække Læs ad
saadane Veje — jo daarligere Vejene
bliver, des dyrere bliver Transporten.
Vejvæsenet kommer nu, naar der er
Tale om Transport af Vejmateriale, i
7., 8., 9. Række, hvis det overhovedet
kommer i Betragtning — og Forholdet
er dog det, at vi rent ud sagt over
hele Landet er ved at køre paa
Pumperne!

Kan man ikke bruge danske Skærver?

— Der er saa at sige ingen danske
Skærver at faa. For det første er de
fleste danske Fabriker gaaet i Staa,
fordi der er Mangel paa Maskiner,
og for det andet er der ingen
Mennesker, som vil slaa Skærver
med Haandkraft mere. I gamle
Dage havde Folk Skærveslagning
som en Slags Assurance. Nu er det
anderledes. Der skal jo Øvelse til
at slaa Skærver, og Folk kan ikke
i de første 8—14 Dage tjene saa
meget derved, som de kan faa af
Arbejdsløsheds-kassen. Derfor
gaar de nødt til det. Men kunde
man blot faa nogle til at forsøge,
saa vilde der maaske nok kunne
opnaas et tilfredsstillende Resultat
— baade i Retning af helt god
Fortjeneste og i Retning af Erstatning
for de haardt manglende svenske
Skærver. Priserne paa Stenslagning
er for øvrigt gaaet stærkt op; men
det er kun de gamle, der vil og kan
slaa Skærver nu for Tiden.

Og saa kommer en tredje Vanskelighed:
Vi kan næsten ikke faa

Kørsel. Der er jo stærkt Rist om Vognmænd for Tiden, og naar det er lettere Materialer at køre med end Vejskærver, saa kommer det til at gaa forud.

Med andre Ord: Forholdene er omtrent saa elendige, som de kan blive for det offentlige Væjvæn, og skal der gaa meget lang Tid, inden det forsømte oprettes, saa bliver det dyrt, naar det en Gang skal ske.

Hvad der hændte Kleinhammer.

—o—

Lige før Krigen brød ud, kom en Mand til København. Det var hans Mening efter 30 Aars Fraværelse fra sit Hjem i Tyskland at rejse til sin Familie i München og blive der i nogen Tid. Han havde ikke saa faa Penge. Manden kom fra Avstralien, hvor han havde boet i 30 Aar. Der havde han engelsk Borgerret, ejede store Landstrækninger med adskillige Godser, og det meste af hans Formue stod i Bank of England i London.

Den Dag, han satte Foden paa dansk Grund, udbrød Krigen. Han var ikke tilstrækkelig hurtig i Vendingen til at rejse bort, men blev her. Han havde jo Penge at leve af, saa det havde ingen Hastværk med at rejse. Tilmed følte han sig sikker som engelsk Borger. Men han kunde jo ikke komme bort fra, at han var født Tysker, og Navnet Kleinhammer var ikke til at tage Fejl af.

Efter nogen Tids Forløb søgte han de respektive Konsulater for at faa sine Papirer i Orden. Men her løb han Panden mod en Mur. Det engelske Konsulat vilde ikke anerkende ham som engelsk Undersaat, og han kunde ikke komme til England, hvor han havde sine mange Penge. Til Tyskland kunde han heller ikke komme, da han trods sin tyske Fødsel ansaa for at være Englænder. Saa stod han der. Han kunde ingen Vegne komme, og saa maatte den 50-aarige Mand blive her. Han skrev og skrev til alle sine Forbindelser, men der var ingen der kunde hjælpe ham af Sted. De Penge, som han havde i Bank of England, kunde han indtil videre ikke faa ud, og Breve til Avstralien var et helt Aar om at naa frem.

—o—
Og i Mellemtiden slap hans Pengebeholdning, som han havde med, op. En Overgang forsvandt han fra Byen, ingen vidste hvor han var. Men nu er han alter dukket op. Den statelige Mand er bleven ældet og graahaaret, han aner ikke, hvorledes det staar til med hans Ejendomme i Avstralien, og da han lider Nød, saa har han faaet nogen Hjælp fra saavel den tyske som den engelske Legation.

Man kan nu se den tidligere Millionær sidde rundt om paa Avtomatkafeerne, hvor han altid søger de billigste Retter ud. Til alt Held for Manden er han Frimurer, saa han kommer næppe til at dø af Sult. At være Millionær i disse Tider betyder saaledes ikke altid, at man sidder paa den grønne Gren.

En Legende

af
Dronningen af Rumænien.

„Solbarnet“.

—o—

Den skønne Legende, som vi her bringer, er skrevet i Fjor af Dronning Marie af Rumænien. Norsk „Attenposten“, der nylig har gengivet den, oplyser, at den aldrig tidligere har været offentliggjort.

Paa hendes Fødselsdag trykkede Solen sit Kys paa hende og gjorde

hende til sin. Solen indhyllede hende i en Guldglorie og kaldte hende sit Barn. Solen valgte hendes Hjerter til sin Bolig; den lod sine Straaler fylde Barnets hvide Hænder, som tilhørte den for bestandigt; den efterlod sine Reflekser i Øjenes Blaa og sænkede sit Skin dybt i Barnets Sind og Tanker. Derfor blev hun Solbarnet, som alle elskede.

Hendes Haar var gylent, thi Solen havde glemt noget af sit Lys i hendes Lokker:

Hvide var Fødderne, som har hende uden Støj blandt de friste Menneskeliv. Ikke den rislende Lyd af Vandet, som vælder frem fra Økenens Sand, var saa fortryllende som hendes Stemme. Og naar hun smilte, var det, som om alle Vaarens unge Skud pludselig var sprunget ud og dækkede Verden med Blomster efter de mørke, tunge Vinternætter.

Solbarnet var skønt, skønt som intet andet Barn. Hun boede med sine Forældre i en fattig Gade; Faderen og Moderen var begge enfoldige og uvidende, og de havde ikke Forstand paa det Lys, som deres lille Pige havde bragt deres Hjem.

Men de andre skønnede derpaa og kom i Skarer til Solbarnets Bolig og lagde alle deres Haab, deres Drømme og deres Sorger for hendes Fødder.

Solbarnet var ikke bange for deres Stemmer; taalmodig hørte hun dem fortælle om deres Nød; med sine spæde Fingre tørrede hun Taarerne af deres Øjne og opfangede Sukkene fra deres Læber. Hendes Hjerter, hvor Solen havde sit Paulun, blev som et Fyrtaarn for bedrøvede Vandrere, et Hvilested for de Sjæle, som havde taget fejl af Vejen, og i sit Bryst bar Solbarnet et saa stærkt Lys, at man skulde tro, det havde kunnet forvandle hele Verden til Guld.

Men den menneskelige Smerter er en langt tungere Byrde end alle de Gravstene, der dækker over de døde, og Solbarnet kunde for sin Del kun fatte ganske lidt af, hvad hun gjorde, naar hun skænkede alle de Sørgende Trøst.

Fra de fjerneste Egne kom de til hende; de bedrøvede, de knuste Hjerter, de forkuede, de ydmygede og de ulykkelige vildfarne; alle strømmede til fra alle Verdens Kanter; i lange Rækker kom de i Haab om at faa lidt af det Lys, den store Sol havde efterladt i Barnets Hænder ved dets Fødsel; og de rige kom ogsaa, thi ligesom de andre bærer de mange Sorger i deres Hjerter . . . og Solbarnet gav, gav uden at spare sig.

Hendes Moder skændte paa hende og kaldte hende gal; hendes Fader var forbitret ved Synet af alle disse Tiggere, alle disse vanføre, alle disse udtærede, pjaltede Menneskevrang, som fyldte Dørene, talte til hans lille Datter og kyssede hendes Hænder, medens de lyttede til hendes Ord, som om Barnet var en af denne Verdens Vise.

Om Natten vaagnede hendes Moder ofte, og da var det, som om hun i den dybe Stille kunde høre Solbarnets Hjerter tale, tale om alt, hvad hun havde erfaret og forstaaet. Hjerter fortalte Historien om den stakkets Kone, hvis Børn var døde, det ene efter det andet, saa at deres Gravtuer var ligesom smaa Sandbunker, Vinden havde blæst sammen. Det fortalte om den gamle Mand, som var saa fattig, at han kun havde Brødkorper at leve af, Skorper, han opsamlede i Rendestenen som en herreløs Hund. Det fortalte om hende, der forgæves havde ventet paa sin Kærestes Tilbagekomst. Og Hjerter fortalte om Forræderi, Laster, Armod, flygtige Drømme, ødelagte Hjem, Død, Sygdom, Mord, det sorte Vand og de endnu sortere

Gader, om snigende Misundelse, nagende Kummer, Rædsel, Begær og løgnagtige Tunger. Alt dette genrog Solbarn i den dødsstille Nat, naar hun skulde have sovet; men underligt nok, tabte det onde derved sin Magt; hvor sørgelige og uhyggelige de Historier var, som hendes Hjerter erindrede, blev de — selv de styggeste af dem — smukke fra det Øjeblik, de gik gennem Solbarnets Mund. Selv de sorteste Misgerninger syntes at fortjene Medynk, og de tungeste Sorger syntes taalelige; det var, som om Solbarnet havde grebet dem og kastet sit Lys over dem.

Og Moderen undredes og skjælv ved det, hun hørte, men hun kunde intet forstaa . . .

En Dag sad Solbarnet i Husdøren ved den grimme, lille Gade. Paa Tærskelen havde hun sat en Del smaa Flasker fulde af Taarer, som hun havde opsamlet fra de grædende Øjne. Flaskerne stod paa Række foran hende, og da Solen spillede paa dem, saa de ud som store, kostbare Diamanter.

Med et rustent Søm fik Solbarnet dem sagte til at klinge, og hun aflokkede dem mærkelige Melodier, blidere end Englenes Spil.

Den fattige Gade var fyldt af saa milde, gennemtrængende Harmonier, at de smudsige Vinduesruder begyndte at dirre og gav Genlyd ligesom af fjerne Stemmer, hvis Toner strømmede i Luften — og der samlede sig over Solbarnet et saadant Væld af Lys, hun syntes at sidde paa Trin af Guld.

—Hvad er det for Flasker? spurgte Moderen.

— Det er hellige Trylledrikke, svarede Solbarnet, hellige Trylledrikke af Menneskehjerter.

— Hvorfor lyser de som Ild? spurgte Moderen og rynkede Brynene.

— Jeg har forvandlet dem til Diamanter, svarede Solbarnet, til Diamanter, som jeg vil bringe Gud.

— Giv dem til mig, bad Moderen, vi er fattige, og hvis de virkelig er saa kostbare, vil jeg gaa hen og bytte dem i Guldpenge.

— Aa, rør dem ikke, Moder! raabte Solbarnet, de er hellige, og jeg har købt dem med en Del af mit Liv!

— Du er forrykt, sagde Moderen vred. Giv mig dine Flasker, saa skal jeg bære dem hen til Købmanden paa Hjørnet. Da vil vi faa Brænde for Vinteren og Brød til at stille vor Stult i de forfærdelige Maaneder.

— Rør dem ikke, Moder! raabte Solbarnet, jeg har jo sagt dig, at jeg har betalt dem med en Del af mit Liv . . .

Moderen saa paa sin Datter og opdager pludselig, at den lille Pige var meget bleg.

— Du er ikke som de andre Børn, mumlede Moderen; dit Udseende ligner ikke de andres. Disse Øjne, som er altfor store, skræmmer mig; det er som om de saa udover denne Jords Grænser. Gaa din Vej med Flaskerne, hvis ikke, slaar jeg dem fi tusinde Stykker, eller jeg gaar hen og sælger dem. Jeg tæller ikke den Støj, de gør:

— Det er Lyden af Taarer. Moder, Taarer, som jeg vil bringe Gud.

— Lad mig være i Fred, raabte Moderen, jeg har hørt nok af din Tale.

— Gaa ud og leg med de andre Børn. Slaa ikke der og hæng i Dørea. Jeg har travlt, og du er i Vejen for mig.

Solbarnet samlede de kostbare Flasker sammen, gik og bar dem længere bort.

Til en Skov gik Solbarnet med Flaskerne, og da hun havde stillet dem op paa en Sten, spillede hun paa dem for Fuglene, for Træerne, for Himlen over hendes Hoved og for de drivende smaa Skyer. Og Taarerne i Flaskerne talte et vidunderligt Sprog, som fyldte Skoven med Musik, fortalte om den lange Vej, de var ført, og mindede om de Øjne, fra hvilke de var flydt i Solbarns Hjerter.

Skoven blev som en Domkirke paa Allehelgensdag. Solbarnet stod henvendt og betragtede den fjerne Himmel. Men hvorfor var Solbarns Ansigt saa blegt — saa hvidt? . . .

Saa hændte det, at Landets Dronning hørte Tale om Solbarnet — Solbarnet med det vidunderlige Hjerter og da den høje Dame ønskede at se hende, lod hun Solbarnet hente til sit Slot.

Gennem de store Sale, ad Marmortrapper, over bonede Gulve, bar Solbarnets Fødder hende til en Have hvor Dronningen befandt sig i en som Majestæt og ventede paa den vidunderlige lille Gæst.

Sælsomt nok, at den Glans, Solbarnet gik igennem, blegede for hendes eget Straaleskin. Solbarnet var mere glimrende end Guld og de kostbare Stene, hendes Hvidhed mere skinnende end Liljerne, mere skær end Roserne, som bøjede sig mod hende, naar han gik forbi dem. Hun var Solbarnet, Solbarnet, som alle elskede.

Paa den Tid nærde Dronningen i sin Sjæl et Ønske, et hemmeligt Ønske, som skyggede over hendes Dage og gjorde Nætterne til en Pine, og ingen vidste noget derom, men ved Synet af Solbarnet var det, som om Himlens Porte pludselig aabnede sig. Hun rakte Armen mod den lille fremmede Pige, trak hende til sig og trykkede hende til sit sorgfulde Hjerter.

Med sine Hænder begyndte den lille at kærlegne den grædende Kvinde, og med sit Hjerter, hvori Solen havde indesluttet sit Lys, udspredte hun en saadan Straaleglans, at Dronningens bedrøvede Ansigt lyste som en Stjerne.

Med Armen om Dronningens Hals hviskede Solbarnet i hendes Øre Ord, som ingen anden hørte, men Dronningens Ansigtstryk var, da hun løftede Øjerne mod Himlen, saa vidunderligt, at hendes Omgivelser foldede Hænderne. Men hvad ingen lagde Mærke til, var Solbarnets Blegthed. Da hun gik tilbage gennem Haven, var hun hvidere end de hvideste Blomsterblade . . .

Solbarnet var blevet Byens Hjerter, og flere og flere kom til hende for at bede om Lys fra hendes Hænder, Solbarnet gav og gav, men Samlingen af de smaa Taarelasker ved hendes Seng blev større og større, og tilsidst lukkede de næsten ganske hendes fattige Leje.

Solbarnets Moder talte de Taarer, hendes lille Pige opsamlede fra Menneskene i sit eget Hjerter. Og efterat hun havde været paa Slottet, betragtede den troskyldige Kone sin lille Datter med en Følelse af Respekt og glædede sig ved den Ry, hun havde vundet i Byen. Men et var Moderen ganske uvidende om, og det var, at Solbarnet følte en stor Smerte i Hjerter — som om Solen i hendes Bryst fortærede hende med sin Ild. Men ligesom før havde Solbarnet, hver Gang nogen kom til hende, altid det samme Smil til dem, og hendes Hænder var altid fulde af Lys, men Lidelsen i hendes Hjerter blev daglig vanskeligere at bære, og Solbarnets Ansigt var nu saa blegt som Maanen ved Vintertide.

Saa hændte det en Aften, at Solbarnet listede sig sagte ind i Huset gennem Døren, som Forældrene havde ladet staa paa Klem, og lydøst gik hun til sin fattige lille Seng. I Haanden havde hun en lille Flaske, fuld af klare, glinsende Taarer, — en lille bitte Glasflaske, den tungeste af dem alle, som sluttede Kredsen.

Sagte lagde Solbarnet sig paa de pjaltede Sengeklæder. Hun vilde ikke vække Forældrene at deres velfortjente Søvn.

Solbarnet foldede Hænderne over Brystet, lukkede Øjnene og laa ganske stille, som om hun var død. Og alle Taarerne i de utallige smaa Flasker gav sig til at fortælle deres Historie, talte om al den Uretfærdighed, de havde set, og i Solbarnets Hjerter gav deres Klager Genklang, og hun svarede paa dem; thi det lille Hjerter forstod dem kun altfor godt — og da, da — brast Hjerter. Det brast uden en Lyd, men i det samme fyldte hele det Lys, Solen havde gemt i det paa hendes Fødselsdag, Værelset med en saamtidig Straaleglans, at det var, som at Himmelens Herlighed var dalet ned paa Jorden.

I Følelsen af, at et Mirakel var sket, vaagnede Forældrene og kastede forbavsede Blikke omkring sig. De kunde ikke forstaa, hvad der var hændt, saa overnaturlig var det Lys, som fyldte den ringe Bolig, at de maatte skygge for Øjnene med Hænderne.

Aldrig havde Morgenrøden skinnet saaledes i deres Hytte. Hvad skulde det betyde? Hvad var det? Hvor var deres Barn?

Med skælvende Skridt nærmede Manden og Konen sig Sengen, hvor Solbarnet laa død med Hænderne foldede paa Brystet.

Faderen og Moderen knælede og saa tavse og forundrede paa det lille Lig. Da hørtes en Lyd af Glas, som sprang, og de utallige smaa Flasker, som stod i Ring omkring Sengen, fløj i tusinde Stykker, men i Stedet for Taarer spredte en Regn af Diamanter sig over Gulvet — en Regn af glimrende og vidunderlige Diamanter.

Da man vilde løfte Solbarnet og lægge hende i den fattige lille Kiste, faldt Ligei sammen til en Haandfuld ganske fin, graa Aske. Ingen havde nogen Sinds anet, at Solen, der boede i Barnets lille Hjerter, havde været stærk nok til helt at fortære det. Da den lille Sjæl vendte tilbage til Gud, faldt den udslidte Skæl i Stykker, opbrændt af en Flamme, der havde været altfor hed, altfor stærk.

Da Dronningen hørte, hvad der var hændt, lod hun Solbarnets Aske bringe til sig og begravde den i Haven ved sit Slot, der hvor Skyggen var tættest, og Fuglene helst sang.

Men hver Dag ved Morgengry og Solnedgang blev Graven gylden som en lys Drøm; thi alle Himlens Straaler kom did, for at skinne. De vendte tilbage til Solbarnets Hjerter, som havde været deres Bolig, til Solbarnets Hjerter, som alle havde elsket.

Fra Uge til Uge

—o—

Nytaarsløjerne

i Allinge kostede Deltagerne Bøder paa ialt 200 Kr., at indgaa i Politikassen — en dyr Fornøjelse i Betragtning af den halve Ulejlighed. Efter Forlydende skal Sagen appelleres, da de implicerede mener sig forurettede. De mener snarere at have Krav paa Findeløn, og saadynligvis kommer Retten ogsaa i

Tanker om, at der eksisterer en Lovparagraf om, at alle fundne Genstande skal bringes paa Politistationen — alias Raadhuset —, og det er jo det, der er sket.

Hammershus Ruiner.

Paa Finansloven er f. T. til Behandling en 3-aarig Bevilling paa ialt 6000 Kr. til de sædvanlige Reparationer.

Smørmærkerne.

Spar paa Smøret. Kortene giver ikke Ret til Køb af mere Smør end for den Uge, de er udstedt; derimod kan man godt faa Smør udleveret paa Kort, der ikke blev benyttet i Ugen før dets Datum.

Den første Kulladning.

Det har i flere Aar været Koltume at Kullene til Gasværket blev fragtet til Rønne, for pr. Bane at transporteres her ned. Forleden ankom den første Ladning direkte med Sejler til Allinge Havn. Er det Tegn paa at Kommunen ogsaa i Fremtiden vil unde Havnen lidt Fortjeneste — eller er det Tonnagespørgsmaalet, der har gjort sig gældende?

Et rart lille Program.

Syndikalisterne i Aarhus har holdt Møde, hvor de har stillet følgende beskedne Krav til Kommunekassen:

- Gratis elektrisk Lys,
- Gratis Kogegas,
- Gratis Brød,
- Gratis Kul, og
- Penge til at betale Skat med.

Hvis de ikke faar det, vil de ud med Trækkevognen og „tage selv“, paa staar „Aarb. Stiftstid.“.

An.: Forvoldt Ulejlighed—1 Kr.

En Dame kom for nogle Dage siden ind i en Forretning i Slagelse for at købe en Paraply. Der var ingen, som passede hende; men man lovede i Fl. „Sorø Amtstidende“ at skaffe en fra København. Et Par Dage efter spurgte Damen, om Paraplyen var kommen. Nej, det var den ikke. Om den kunde være der bestemt til den og den Dag. Helt garantere for det kunde man ikke.

— Ja, saa betragter jeg Bestillingen som annulleret, sagde Damen.

— Tak, det er 1 Kr., svarede Forretningsmanden.

— 1 Kr?
— Ja, Tak!
— Maa jeg saa bede om en kvitteret Regning.

— Saa gerne!
Hvorefter Damen erlagde sin Krone og fik sin Regning saalydende:

„An: Forvoldt Ulejlighed—1 Kr.
Betalt
N. N.“

En Vognkapsel

er tabt lidt før Jul fra St. Ols Kirke paa Vejen gennem Rø og bedes afleveret til Smed Grønval, Vedby eller L. Hansen, Lindeskoven, Rø.

Rø Sygekasse.

Læge- og Medicinregninger for 1017, som ønskes betalt af Sygekassen, maa være indleveret til Gdr. Svendsen, Gudmingegaard, inden 20. Januar.

Olsker Afholdsförening

afholder den ordinære Generalforsamling Lørdag den 19. ds. Kl. 7^{1/2} præcis.

Bestyrelsen.

En Pige

kan faa Plads straks eller til 1ste Februar.

Bladets Kontor anviser.

En ny eller en brugt Slæde

er til Salgs paa Pellegaard i Rutsker.

Gudstjenester og Møder.

Søndag 13. Januar.

Ols Kirke Kl. 2. Skrm. 1^{1/2}.

Allinge Kirke Kl. 7. Missionær Albrechtsen fra Indien taler. Hellig 3 Kongers Ofret bringes paa Alteret.

Rø Kirke Kl. 10.

Torsdag den 17. Møde for K.F.U. Kl. 8. paa Menighedshjemmet.

Evang. luth. Missionsforening

Søndag 13. Januar.

Allinge Kl. 3 O. Jensen.

Rutsker — 9^{1/2} P. Rønne.

Rø — 9 O. Jensen.

Erindringsliste.

Toldkamret 8—12 Form., 2—5 Efterm.
Kæmnerkontoret 10—11 og 2—4.
Laane- & Diskontobanken 2—4 Eftm.
Sparekassen 10—12 og 2—4.
Branddirektøren do.
Stempelkontoret i Sparekassen 10—12, 2—4.
Dampskibsexpeditionen, aaben ved Skibenes Ankomst og Afgang Tirsdag og Fredag Efterm., Mandag og Torsdag Form.

Sognepræsten Tirsdag og Fredag 6—7.
Distriktslægen 8—9 og 2—3.

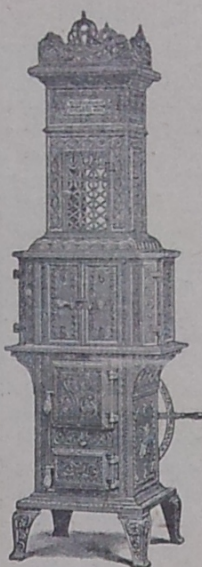
Postkontoret: Søndagene 9—12 og 2—6.
Søndag 12—2.

Telegrafstationen 8 Morgen til 6 Aften.
Søndag 12—2.

Borgmesteren træffes paa Kæmnerkont Statsanstalten for Livsforsikring ved Chr. Olsen, Messen. Kontortid 1—4 Em.

Folketingsbiblioteket paa Raadhuset: Tirsdag Kl. 3, Fredag 7—8.

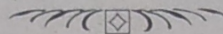
Jernbanest. er aaben for Gods 8—12, 2—7.
Hjælpekassen: Formd. Bagerm. P. Holm, Kasserer H. P. Kofod. Kontortid hver Fredag fra 5—7.

Vi har faaet en ny Sending af

Firkantede Magasinovne med Kogerum,

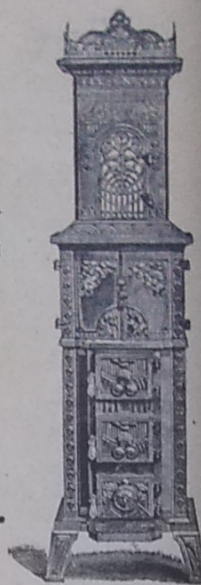
hvori kan fyres med al Slags Brændsel, og som varmer lige saa godt ved Gulvet som ved Loftet. — Vi har kun beregnet os en ganske lille Fortjeneste paa disse.

4 runde Ovne sælges til gammel Pris.

Vi tager det gamle Støbegods til højeste Pris.

Nordlandets Handelshus.

Fodtøj forsaaes

og Reparationer af Køkkenkar udføres billigt.

Laurits Mikkelsen
ved Mure, Klemensker.

1 a 2 Køer

der kælver i Marts er til Salgs hos
K. P. Haagensen, Tein.

Læderolie

til Seletøj og Fedtlædersstøvler samt

Fedtsverte

haves paa Lager.

J. B. Larsen.

Peter, Trine og lille Mads, skynd jer hen paa Lindeplads. Mathias Lund I kender jo; han har gode Klædesko. Gummisaaler er der deri, som er meget stærke at sl'e. De allerstørste passer for Fatter, og de mindste smaa for hans Datter.

Nadar-Pastiller

Hostol-Pastiller

er alter paa Lager.

J. B. Larsen.

Er det Regnevej, vaadt og sølet, er din Datter ble't forkølet? Køb et Middel, der gør sund, henne hos Mathias Lund.

Hvis din Søn har traadt i Pløret, hjælper ej han faar paa Øret. Giv ham et Par Klædesko, Lunds er renlige; min Tro!

Har med Laksko, fin i Tøjet, du først engang traadt i Møjet, gaar du fra den samme Stund kun med Træsko fra M. Lund.

Har du været ud i Kulden, mærker du, at den er ilden! Køb dig et Par Klædesko, Mathias Lunds de er saa go'!

Har du faaet Frost i Taaen? Gaar du rundt og hopper paa'en? Køb dig et Par Klædesko, Lunds de varme hjælper jo.

Maa for Vinteren du grue, har du faaet dig lidt Snue, løb da hen paa Lindeplads, Mathias Lund gør dig tilpas!

Har din Kone staa't og vasket? Har i Træskone det pjasket? Klædeskone fra Math's Varmer gi'r — naturligvis!

Har du faaet ondt i Maven, er du bleven tvær og gnaven? Føler du dig utilpas, køb da Sko paa Lindeplads.

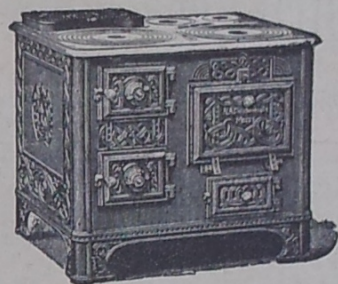
Du kan spare Sygevin, — megen kostbar Medicin, naar du gaar med Klædesko. Mathias Lunds kurerer jo!

Husk Mathias Lunds Klædesko.

Frisk Mejerismør fra „Humledal“

sælges. Ved Køb maa Mærker medbringes. — Maksimalpris. Sælges kun pr. Kontant.

Nordlandets Handelshus.

Vi har disse Regulerings-Komfurer i 4 Størrelser.

Alle tidligere Købere ere særdeles tilfredse. — Særlig nu, hvor Hjemmebagning anvendes, kan vi anbefale disse. Vi tager de gamle Komfurer i Bytte.

Nordlandets Handelshus.

Ræve købes. Kalveskind og Huder købes.

Vi betaler allerhøjeste Pris for velbehandlede Varer.

Nordlandets Handelshus.

Alle Slags — alle Størrelser af

Sædsække, Kagesække, Cementsække, Frøsække,

som er udleveret til Laans i forrige Aar, beder vi om at faa tilbageleveret i god Stand inden 1ste Februar d. A. Dette er aldeles nødvendigt, da vi ellers ikke kan afveje og ekspedere Varer i Foraaret.

Vi køber friske brugte Sække (hele og rene) og betaler højeste Pris — efter Størrelse.

Nordlandets Handelshus.

Saadan tom Emballage, som er udlaant af os og som mulig henstaar Ølkasser, Sodavandskasser, Ølflasker, Vandflasker, Vinflasker, Blikdunke, Støndunke, Melposer og lign., maa vi endelig bede om at faa tilbageleveret snarest mulig. I modsat Fald forbeholder vi os at forhøje den skete Notering — til Dagspris.

Nordlandets Handelshus.

Vi har stort Lager af gode kantskaarne

Udskudsbrædder

i Tykkelse 3/4" og 1" — flere Brædder og mange Længder.

Kærnefulde Fyrrebrædder til Krybber og Vandtrug.

Gode Granbrædder i alle Dimensioner.

Tørre Brædder, som er pløjede og høvlede til Gulv og Loft.

Prisen er rimelig og vi giver højeste Rabat pr. kontant.

Nordlandets Handelshus.

RØ Brugsforenings Gødningsforening.

Bestillinger paa Kaligødning modtages i Brugsforeningen indtil den 17. ds.

Fra Mandag den 14. Januar

er fremlagt et mindre Parti Kester og appasjerede Maal af Bomuldstøj, Dowlas, Værrer, Haandklædedrejl, Gardinstøj, Blonel m. m., som sælges til meget smaa Priser.

Da det for Tiden er meget vanskeligt at fremstafte Varer, og da kun til meget høje Priser, kan vi derfor ikke i Aar i Lighed med tidligere Aar finde det rigtigt at udsælge og realisere hele Manufaktur-lageret ved at give Rabat paa de surante Varer.

Vi maa derfor tilraade ærede Kunder at at forsyne sig med Varer af de nuværende Beholdninger, da der er meget ringe Udsigt til en Prisnedgang i de første Aar.

Nordlandets Handelshus

Uldne strikkede Klude

og renvasket Uld købes altid til højeste noterede Pris.

J. P. Sommer,
Magasin du Nord's Udsalg, Allinge

Bestil Deres Tryksager i Allinge Bogtrykkeri

Regninger, Meddelelser, Fragtbreve, Brevpapir, Kuvolutter.

Prima prima Kolonialvarer

anbefales fra
**Allinge Kolonial-
& Produktforretning**

Uld og strikkede uldne Klude

købes til højeste Pris:
Nordlandets Handelshus.

Brødrene Anker Jernstøberi & Maskinfabrik

Telefon 2. Hasle Telefon 2.

Selvvandingsanlæg, Vand- & Affepumper m. m.

Stort Udvalg Billigste Priser

Køkkenrekvisitter

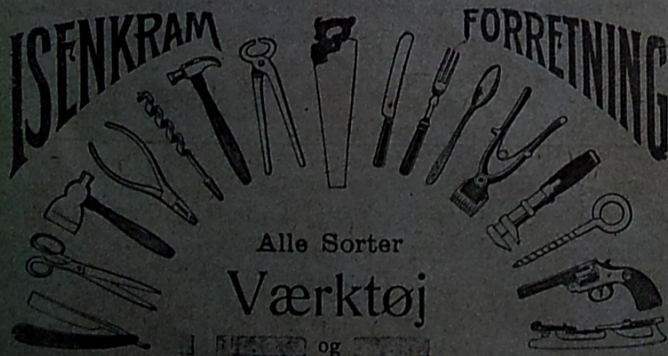
faas hos
Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Bornholms Spare- & Laanekasses

Afdeling i Allinge

Kontortid: 10-12 og 2-4.

Modtager Indskud paa alm. Sparekassetilkaar til en Rente af 4 pCt. p. a., paa Folio til 2 pCt. p. a.

Alle Sorter
Værktøj

Redskaber

faas i stort Udvalg til billigste Priser hos
Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Kohaar og Hestehaar

købes til højeste Dagspris i

Nordlandets Handelshus.

Stort Udvalg Stort Udvalg

Carl Lunds bekendte blaa Emaljegods

til billigste Priser hos

Allinge Kolonial- & Produktforretning

København Billede.

Der kom en lille lyk Kone trækende med en Vogn ude paa Drønning Louises Bro i København. Hun skulde ud paa Nørrebro for at forsyne Beboerne med Fisk og paa den aabne, flade Vogn havde hun en Ladning af de lækreste smaa Stegetorsk. Konen rømmede sig allerede for at klare Stemmen, saa hun kunde begynde Lovprisnings-sangen over sine Torsk. Oppe i Luften svarede de kredsende, hvide Maager med hæse Skrig.

Da var det pludselig, at Katastrofen skele. En af de frække, forvorne Røvere, der længe havde haft et godt Øje til Konens Torsk, slog som et Lyn ned paa Vognen og hapsede sig en af Torskene i Næbet. Konen blev saa lamslaaet over denne Frækhed, at hun ikke vidste andet end at slaa efter Maagen; men hun fik andet at tænke paa, thi da de andre Maager saa Kammeratens Held, styrtede de hvæsende, skrigende og fløjende ned over Torskene og røvede sig hver en af dem.

Det var et fortryllende Syn. De hvide Røvers Skare tumlede sig omkring Vognen og stjal hver en Bid Fisk, der var paa den, og Konen vægede fortvivlet sig og sine Fisk ved at slaa efter Røverne med Bisiteren. Snart var Vognen tømt, og Konen sad grædende tilbage.

Først havde Folk moret sig kosteligt over den muntre lille Komedie, men da de nu saa den fattige Kones Sorg, traadte en Mand frem, og idet han sagde: „Nu har vi moret os, skal vi saa ikke betale den stakkels Kone for vor Fornøjelse“, lod han en Hat gaa rundt.

Og der kom saa rigeligt ind, at Konen fik sine Stegetorsk et Par Gange betalt.

En Bryllupsfarce.

„Lollands-Posten“ fortæller:

En Gaardmand K. i Fuglse Sogn skulde i Lørdags have stort Bryllup, idet hans Datter skulde giftes med en ung Mand, der var ansat paa et Veksellerkontor i København.

Den unge Mand ankom ogsaa ganske rigtigt til Fuglse — Brylluppet skulde staa i Fuglse Kirke — med sin Kjole i Kufferten; Flagene smældede fra Gaarden, og i Køkkenet brasede og bagle man. Brudgommen vilde dog først ordne en ren Formalitet med Svigerfaderen, og i en Samtale under fire Øjne stillede han som Betingelse, at han fik udbetalt 20,000 Kr. for at gifte sig med Datteren. Dette vilde Svigerfaderen ikke høre Tale om — men den resolute Svigersøn, der fra Børsen var vant til Pengetransaktioner, henvendte sig saa med det samme Forlangende til Svigermoderen.

Da hun ogsaa afslog at yde den lille Villighed, kom Veksellererdrengen pludselig i Tanker om, at han trængte stærkt til at barberes. I den Anledning spaserede han til Maribo — og væk var han med det samme.

I Kirken stod Præsten og memorerede sin Tale for det nygifte Par. Degnen so'r omkring og ordnede Pladserne i Kirken, Brudekareten holdt for Døren, forspændt to vældige Gangere, medens en Fredsparlamentar styrtede rundt i Maribo for at finde Brudgommen — der ganske gemytlig og med synlig Glæde over at være undsluppet Ægteskabets Lænker, dampede af Sted mod København.

Paa Apoteket.

— Hvor mange Insektpulver skal du have min lille Ven?
— Jeg skal have til Far, Mor og mig.

Avertør i Nordbornholms Ugeblad!

Billigste Annoncepriser — Største Udbredelse her paa Nordlandet.

Mit store aarlige

Godtkøbs-Udsalg

begyndte

Mandag den 7. Januar

og omfatter

Dame- og Børnekonfection.

En Mængde Rester af Hvidevarer og Kjøletøjer.

En Del ukurante Varer til yderst billig Pris.

Magasin du Nord's Udsalg i Allinge

J. P. SOMMER.

Karbid-Lamper

til at anbringe i Hængelamper, meget solide og driftssikre og af eget Fabrikat. — Stort Lager.

TRYG-Bordlampen haves ogsaa paa Lager.

Telefon 34.

M. C. Funch, Allinge.

By- og Herredsfuldmægtig Johannes Kofoed, Hasle.

træffes paa Raadhuset i Allinge hver Mandag efter Kl. 10 Form. og i Klemensker Kro hver Fredag fra 2-5 Eftm.

Skærveslagere

kan faa Arbejde hele Vinteren ved at henvende sig til

Niels Rasmussen
Krankly Rutsker.

Højeste Betaling.

Ukrudtsfrø

købes og afregnes til højeste Dagspris.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Ekstrafin

KAFFE

(Th. Grønbergs)

faas hos

Allinge Kolonial- og Produktforretning

Overretssagf. Bojesen-Kofoed

Sct. Mortensgade 17, Rønne, Telf. 22 (tidl. Fuldm. ved Byfogedkontoret i Hasle).

Kontordag i Allinge Mandag do. i Klemens (Kroen) Tirsdag Eft.